

2022 m. vasario 26 d. Georgios Theodorakis ir Maria Theodoraki pateiktas apeliacinis skundas dėl 2021 m. gruodžio 17 d. Bendrojo Teismo (pirmoji išplėstinė kolegija) priimtos nutarties byloje T-495/14 Theodorakis ir Theodoraki / Taryba

(Byla C-137/22 P)

(2023/C 83/09)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Apeliantai: Georgios Theodorakis ir Maria Theodoraki, atstovaujami advokatų Vasileios-Spiridon Christianos, Alexandros Politis ir Maria-Cristina Vlachou

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija

2023 m. sausio 17 d. nutartimi Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą remdamasis tuo, kad jis akivaizdžiai nepagrįstas.

2022 m. lapkričio 9 d. Conseil d'État (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje RTL Belgium SA et RTL BELUX SA & Cie SECS / Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Byla C-691/22)

(2023/C 83/10)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjos: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Atsakovė: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo 1 straipsnio 1 dalies c–f punktus, 2, 3 ir 4 straipsnius, nagrinėjamus atsižvelgiant į šios direktyvos 34 ir 35 konstatuojamosiose dalyse nurodytą tikslą išvengti dvigubos jurisdikcijos situacijos, taip pat ESS 4 straipsnio 3 dalį ir SESV 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal juos reguliavimo institucijai, kuri mano, kad valstybė narė, kuriai ji priklauso, yra valstybė, kurioje yra įsisteigęs asmuo, kuris turėtų būti laikomas žiniasklaidos paslaugų teikėju, draudžiama šiam asmeniui skirti sankciją, kai pirmoji valstybė narė jau nurodė turinti jurisdikciją dėl šios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kuriai ji yra suteikusi koncesiją?
2. Ar lojalus bendradarbiavimo principas, garantuojamas ESS 4 straipsnio 3 dalimi (buvęs EB sutarties 10 straipsnis), turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybei narėi, ketinančiai taikyti jurisdikciją šios paslaugos atžvilgiu, nors pirmoji valstybė narė ją jau taiko, nustatoma pareiga prašyti pirmosios valstybės narės panaikinti jos suteiktą koncesiją, susijusią su šia audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, o šiai atsakius tai padaryti – perduoti bylą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui paprašant, kad Europos Komisija pirmajai valstybei narėi pareikštų ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo (SESV 258 straipsnis), arba pačiai pareikšti ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo (SESV 259 straipsnis) ir susilaikyti nuo bet kokių fizinių ar teisinių veiksmų, kuriais išreiškiamas jos reikalavimas dėl jurisdikcijos šios paslaugos atžvilgiu, nebent – ir iki tol, kol – Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priims jai palankų sprendimą?

3. Ar tas pats principas būtinai reiškia, kad valstybė narė, kuri norėtų taikyti jurisdikciją audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos atžvilgiu, kai pirmoji valstybė narė ją jau taiko, prieš imdamasi bet kokių fizinių ar teisinių veiksmų, kuriais išreiškiamas jos reikalavimas dėl jurisdikcijos šios paslaugos atžvilgiu, ir neatsižvelgiant į antrajame klausime nurodytų procedūrų pradžia, turėtų:
 - a) konsultuotis su pirmąja valstybe nare, kad, jei įmanoma, būtų rastas bendras sprendimas ir (arba)
 - b) prašyti perduoti klausimą pagal minėtą Direktyvos 2010/13/ES 29 straipsnį įsteigtam ryšių komitetui ir (arba)
 - c) prašyti Europos Komisijos nuomonės ir (arba)
 - d) paraginti pirmąją valstybę narę, suteikusia koncesiją šiai audiovizualinės žiniasklaidos paslaugai, ją atšaukti, o atsisakymo atveju pasinaudoti toje pirmojoje valstybėje narėje egzistuojančiomis veiksmingomis teisminėmis procedūromis, kad užginčytų atsisakymą atšaukti koncesiją?
4. Ar atsakymui į antrąjį ir trečiąjį klausimus turi įtakos tai, kad už audiovizualinės žiniasklaidos reguliavimą atsakinga institucija turi nuo valstybės narės, kuriai priklauso, atskirą teisinį subjektiškumą ir atskiras veiklos priemones?
5. Ar tuo atveju, kai pirmoji valstybė narė audiovizualinės žiniasklaidos paslaugai yra suteikusi koncesiją, pagal SESV 344 straipsnį, siejamą su ESS 4 straipsnio 3 dalimi ir minėta Direktyva 2010/13/ES, antrosios valstybės narės nacionaliniam teismui draudžiama pripažinti, kad šios antrosios valstybės narės reguliavimo institucija pagrįstai laikė save kompetentinga kontroliuoti šią paslaugą, nes taip šis teismas netiesiogiai pripažintų, kad pirmoji valstybė narė klaidingai išaiškino savo jurisdikciją, ir netiesiogiai priimtų sprendimą dėl dviejų valstybių narių ginčo, susijusio su ES teisės aiškinimu ir (arba) taikymu? Ar tokiu atveju antrosios valstybės narės nacionalinis teismas turėtų apsiriboti šios reguliavimo institucijos sprendimo panaikinimu, motyvuodamas tuo, kad pirmoji valstybė narė aptariamai audiovizualinės žiniasklaidos paslaugai jau yra suteikusi koncesiją?

**2022 m. lapkričio 9 d. Conseil d'État (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
RTL Belgium SA ir RTL BELUX SA & Cie SECS / Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)**

(Byla C-692/22)

(2023/C 83/11)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjos: RTL Belgium SA ir RTL BELUX SA & Cie SECS

Atsakovė: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstyti tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo 1 straipsnio 1 dalies c–f punktus, 2, 3 ir 4 straipsnius, nagrinėjamus atsižvelgiant į šios direktyvos 34 ir 35 konstatuojamosiose dalyse nurodytą tikslą išvengti dvigubos jurisdikcijos situacijos, taip pat ESS 4 straipsnio 3 dalį ir SESV 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal juos reguliavimo institucijai, kuri mano, kad valstybė narė, kuriai ji priklauso, yra valstybė, kurioje yra įsisteigęs asmuo, kuris turėtų būti laikomas žiniasklaidos paslaugų teikėju, draudžiama šiam asmeniui skirti sankciją, kai pirmoji valstybė narė jau nurodė turinti jurisdikciją dėl šios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kuriai ji yra suteikusi koncesiją?